บทคัดย่อ

T160106

การศึกษาครั้งนี้ แบ่งการศึกษาออกเป็น 2 ระยะคือ ระยะที่ 1 เป็นการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาอุบัติการณ์การบาคเจ็บของเด็กในโรงเรียนคนุบาลที่ต้อง เชิงพรรณนา นำส่งโรงพยาบาล ส่วนระยะที่ 2 เป็นการศึกษาทางระบาควิทยาเชิงวิเคราะห์ ชนิคกลุ่ม – ควบคุมใน ประชากร คือ เด็กอนุบาลปีการศึกษา 2546 ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่ม ประชากร ตัวอย่างในการศึกษา คือ เด็กอนุบาลทั้งหมดที่ได้รับบาดเจ็บในโรงเรียนพบว่ามีจำนวน 95 คน และ กลุ่มควบคุมเป็นเด็กอนุบาลที่ไม่ได้รับบาคเจ็บในโรงเรียนจำนวน 369 ส่มตัวอย่าง คน แบบอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือแบบสอบถาม 2 ส่วน ส่วนที่ 1 ประกอบด้วยส่วน ของครูในเรื่องการบาดเจ็บ และส่วนที่ 2 เป็นส่วนของคำถามสำหรับผู้ปกครอง แบบสอบถามทั้ง 2 ส่วนผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และนำไปหาความเชื่อมั่น ได้เท่ากับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และหาความสัมพันธ์โดยใช้สถ**ิติ ไ**ก- สแคว์ ผลการศึกษา อุบัติการณ์การบาคเจ็บของเด็กอนุบาลในโรงเรียน ที่ต้องนำส่ง ์ โรงพยาบาล พบว่าเวลาที่เกิดการบาคเจ็บอยู่ในช่วงพักกลางวันมากที่สุด (29%) โดยเกิดที่สนาม

มากที่สุด (41.1%) ชนิดพื้นที่ทำให้บาดเจ็บอันดับแรกก็อพื้นกอนกรีต (25.3%) สาเหตุเกิดจากพลัด แกหรือล้มมากที่สุด (34.7%) กิจกรรมที่ทำขณะเกิดการบาดเจ็บคือกำลังวิ่งเล่นทั่วไป (44.2%) ส่วนการบาดเจ็บพบว่ามีความสัมพันธ์ทางสถิติกับ อายุ เพศเด็ก และคุณลักษณะของ ผู้ปกกรองที่เด็กอยู่ด้วย ที่ระดับกวามเชื่อมั่น 95% (p < 0.05) โดยที่ความเสี่ยง (Odds Ratio) ของเด็ก

ผู้ปกกรองทีเด็กอยู่ด้วย ที่ระดับความเชื่อมัน 95% (p < 0.05) โดยทความเสยง (Odds Ratio) ของ:คก ที่อายุมากขึ้นมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น เพศชายเสี่ยงต่อการบาคเจ็บ 1.86 (1.17 – 2.96) เท่าของเพศหญิง เด็กที่อยู่กับผู้ปกครองที่ไม่ใช่บิดาหรือมารคามีความเสี่ยงต่อการบาดเจ็บประมาณ 3 เท่า (1.12 – 7.71) ของเด็กที่อยู่กับบิดา

ผลการศึกษาครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงอุบัติการณ์ของการบาคเจ็บตาม เวลา สถานที่ และ ปัจจัยด้านปัจเจกบุคคลของเด็กอนุบาลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งโรงเรียนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถใช้ เป็นข้อมูลสำหรับการพิจารณา กำหนดนโยบายและวางมาตรการในการป้องกันการบาคเจ็บ ในโรงเรียน

Abstract

TE160106

The purpose of this study was devided into two stages. First stage was a descriptive study in the incident of childhood injuries in school which sent to hospitals. Final stage was a analytical epidermiological study in case – control study. Population used in this study were children from kindergarten within the year 2003 in the area of Mueang district Chiang Mai province. Cases study samples were children who injured at school. There were 95 persons. The control samples were 369 persons. Simple random sampling, were used for control group. The questionare used in this study included part one, questionare for teachers who responsibles in injuries data for school, part two questionare for parent. The questionare was content validity test by three experts. The validation for the questionares were 0.93. Chi – Squre Tests was used for analytic test.

Result of this study show that, incident of childhood injuries in school were high on lunch break (29.5 %), playground was the most common place (41.1%). As well as concrete surface was the most incident place (25.3%). While the cause of injured was to fall (34.7%). The activities leaded to injury was running (44.2%).

Age, sex of children and parent that children lived with had significantly high risk for injuries. 95% CI (p < 0.05). Odds ratio (OR) showed male higher risk than female 1.86 (1.17 – 2.96). The children did not stayed with both parents had approximately 3 times higher risk than children stayed with parent.

Conclusion of this study showed that, incident of injury in school time place and individual factor were risk factors for incident of injuries. These informations help the person who concern for take advantage to establish injury protection plan.